सर्गः ११ भस्मसात्कृतवतः पितृद्विषः विप्रसाच्च वसुधां ससागरां। आहितो जयविपर्य्ययोपि मे श्लाघ्य एव परमेष्ठिना त्वया ॥८५॥ तद्गतिम्मतिमताम्बरे स्थितां पुण्यतीर्थगमनाय रक्ष मे। पीडयिष्यति न मां खिलीकृता स्वर्गपद्धतिरभोगलोलुपं ॥८६॥ प्रत्यपद्यततथेति राघवः प्राङ्मुखञ्च विससर्ज्ज सायकं। भार्गवस्य सुकृतोपि सोभवत् स्वर्गमार्गपरिघोदरत्ययः ॥८७॥

भस्मसादिति। हि निश्चयेपितुर्द्विषो रिपून् भस्मसात् कृतवान् भस्म कृतवतश्च पुनः ससागरां ससमुद्रां वसुधां पृथ्वीं पात्रसात् पात्रायश्रेष्ठब्राह्मणाय देयां कृतवतो मम परमेष्ठिना परमस्थानस्थितेन विष्णुना त्वया आहितो जनितो जयस्य विपर्य्ययो विपरीतः पराजयः श्लाघ्यः स्तुत्य एव ॥ ८५ ॥ तदिति। हे मतिमतां बुद्धिमतां वर श्रेष्ठ तत्तस्मात्कारणात् पुण्येषु पवित्रेषु तीर्थेषु गमनाय मे मम दूषिताभिष्टां गतिं रक्ष खिलीकृता शून्या कृता स्वर्गस्य पद्धतिर्मार्गोनभोगेलोलपंलुब्धं मांन पीडयिष्यति ॥८६॥ प्रतीति राघवस्तथेति प्रत्यपद्यत स्वीचकार च पुनस्सायकं बाणं प्राङ्मुखं पूर्व्वाभिमुखं विससर्ज मुमोच सुकृतः साधुकारिणोपिभार्गवस्यपरशुरामस्य स बाणो दुरत्ययो दुरतिक्रमः स्वर्गमार्गस्य परिघाःप्रतिबन्धो भवत्॥ ॥८७॥